

ADVIES Nr. 1.533

Zitting van woensdag 9 november 2005

IAO-Verdrag nr. 185 betreffende de identiteitsbewijzen van zeevarenden – Mogelijkheid tot ratificatie door België

x x x

2.151-1

A D V I E S Nr. 1.533

Onderwerp : IAO-Verdrag nr. 185 betreffende de identiteitsbewijzen van zeevarenden –
Mogelijkheid tot ratificatie door België

Bij brief van 15 juli 2005 heeft de heer M. JADOT, Voorzitter van het Directiecomité van de FOD WASO, namens mevrouw F. VANDENBOSSCHE, minister van Werk, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over de mogelijkheid voor België om het verdrag nr. 185 betreffende de identiteitsbewijzen van zeevarenden, te ratificeren.

De Raad heeft op 9 november 2005 het volgende eenparig advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

De Raad wijst erop dat hij werd geraadpleegd over een regeringsnota betreffende de mogelijkheid tot ratificatie, door België, van het verdrag nr. 185 betreffende de identiteitsbewijzen van zeevarenden, aangenomen op de 91ste zitting (19 juni 2003) van de Internationale Arbeidsconferentie.

De Raad constateert het volgende :

- de regeringsnota herinnert aan de achtergrond van het verdrag en gaat vervolgens in op de inhoud van het verdrag en op de mogelijkheden tot ratificatie door België.
- uit de nota blijkt dat in 1954 de IAO reeds het Verdrag nr. 108 betreffende de nationale identiteitsbewijzen voor zeevarenden sloot; dit verdrag kende niet het verhoopde succes doordat het slechts voorzag in een "nationaal" identiteitsbewijs met minimale voorschriften qua vorm en inhoud. Dit verdrag werd door België niet geratificeerd.
- op basis van een onderzoek naar de mogelijkheden tot ratificatie door België van het Verdrag nr. 185, komt de ministeriële nota tot het besluit dat de regering het instrument om de volgende redenen wenst te ratificeren :
 - * er is op internationaal niveau een grote eensgezindheid over het nut en de zin van het verdrag dat zonder tegenstemmen werd aangenomen;
 - * door België werd het initiatief toegejuicht, evenals het verhoopde resultaat van zowel een verhoogde beveiliging als de waarborg op menswaardige levens- en werkomstandigheden. Het Verdrag voorziet immers in een bijzonder gedetailleerd en uitgewerkt internationaal identiteitsbewijs met als compensatie voor de voor de zeevarenden verleende visumfaciliteiten, de opname in het identiteitsbewijs van biometrische gegevens die het beveiligingsaspect moeten waar maken.
 - * er bestaan geen bijzondere of onoverkomelijke juridische of technische problemen voor wat betreft de eventuele productie en uitgifte van het identiteitsbewijs.

- * de werkgevers- en de werknemersorganisaties staan positief ten opzichte van de door het Verdrag beoogde doeleinden.
- * aangezien het verdrag nr. 185 bepalingen bevat op het gebied van de visa die tot de uitsluitende bevoegdheid van de Europese Unie behoren, is het niet zonder belang dat de Raad van de Europese Unie op 24 april 2005 de beslissing heeft genomen dat de lidstaten het verdrag nr. 185 mogen bekrachtigen zonder hiervan een formele verplichting te maken.

II. ADVIES VAN DE RAAD

De Raad heeft zich gebogen over de tekst van het verdrag nr. 185, zijn bijlagen en de regeringsnota betreffende de mogelijkheid tot ratificatie van dit verdrag.

Hij constateert dat in de regeringsnota wordt gewezen op de dubbele ratio legis van het verdrag : enerzijds de verbetering van de beveiliging van de bestaande identificatiedocumenten en anderzijds de vereenvoudiging van de voorwaarden waaronder de zeevarenden hun schip kunnen verlaten in een land waarvan zij de nationaliteit niet hebben.

De Raad wil een aantal opmerkingen maken bij beide aspecten van het opzet van het verdrag.

A. De uitreiking van indentiteitsbewijzen van zeevarenden en hun vorm en inhoud

- De Raad merkt in eerste instantie op dat het verdrag van toepassing is op elke persoon die tewerkgesteld of aangeworven is of die werkt, in welke hoedanigheid ook, aan boord van eerder welk schip (geen oorlogsbodem), dat normaal gezien voor zeevaart bestemd is (artikel 1.1).

Het verdrag is niet van toepassing op de zeevisserij.

Artikel 1.3 bepaalt alleen dat na raadpleging van de representatieve organisaties van visserijreders en van vissers de bevoegde overheid de bepalingen van dit verdrag kan toepassen op de commerciële zeevisserij.

- De Raad wijst er op dat overeenkomstig artikel 2.2 van het verdrag elk lid waarvoor het verdrag van toepassing is, verplicht is aan elk van zijn onderdanen die het beroep van matroos uitoefent en die daarom verzoekt, een identiteitsbewijs voor zeevarenden uit te reiken.

Verder kan overeenkomstig artikel 2.3 elk lid de identiteitsbewijzen uitreiken aan de zeevarenden die het statuut van permanent ingezetene op zijn grondgebied genieten.

De Raad is van oordeel dat moet geanalyseerd worden wie de identiteitsbewijzen voor zeevarenden zal uitreiken aan (de vele) opvarenden aan boord van Belgische vlag-schepen die geen permanent ingezetenen zijn op het Belgische grondgebied.

- De Raad wijst er op dat overeenkomstig artikel 3 van het verdrag een aantal vermeldingen en gegevens in verband met de houder van het identiteitsbewijs op dit laatste moeten voorkomen.

Zo moet er op vermeld worden dat het document een autonoom document is en geen paspoort (artikel 3.5.b)).

De Raad merkt op dat het identiteitsbewijs voor zeevarenden het paspoort dus niet kan vervangen.

Verder wil hij er op wijzen dat, indien door België zou geopteerd worden voor de integratie van het identiteitsbewijs van zeevarenden in de Belgische identiteitskaart, er voldoende garanties moeten gegeven worden voor de maximale leesbaarheid van de vermeldingen en gegevens die dit identiteitsbewijs van zeevarenden volgens het verdrag nr. 185 moet bevatten.

B. Het vergemakkelijken van het verlof om aan wal te gaan, van doorreis en van overplaatsing van zeevarenden

- De Raad wijst er op dat overeenkomstig artikel 6.4 elk lid waarvoor het verdrag nr. 185 van kracht is, zo spoedig mogelijk en tenzij er duidelijke redenen bestaan om te twifelen aan de echtheid van het identiteitsbewijs van zeevarenden, toestemming moet verlenen voor de toegang op zijn grondgebied van elke matroos die in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs van zeevarenden, als de toegang aangevraagd wordt voor een verlof aan wal van tijdelijke duur gedurende het aanleggen van het schip.

Hij wijst er bovendien op dat overeenkomstig artikel 6.6 de zeevarenden niet verplicht zijn om in het bezit te zijn van een visum om de toestemming te krijgen om aan wal te gaan.

Dit zou dus betekenen dat het identiteitsbewijs van zeevarenden de visumplicht zou opheffen voor Belgische zeevarenden die van of naar de US reizen of zelfs maar even aan wal gaan tijdens het aanlopen van hun schip in een Amerikaanse haven.

- De Raad herinnert er aan dat de Diplomatieke Conferentie van de Internationale Maritieme Organisatie op 12 december 2002 een Code voor de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten (ISPS-code) heeft aangenomen. De beveiligingsmaatregelen zijn overgenomen in een Europese verordening (nr. 725/2004 van 31 maart 2004), die op 1 juli 2004 in werking is getreden.

Deze verordening vereist dat de EU-lidstaten schepen uit alle landen die om toegang tot een haven van de Gemeenschap vragen streng op naleving van de beveiligingsregels controleren. De door de lidstaten benoemde "bevoegde autoriteit voor maritieme beveiliging" moet van ieder schip dat om toegang tot de haven vraagt eisen dat het van tevoren inlichtingen geeft over zijn international security certificaat en de veiligheidsniveaus waarop het opereert en vroeger geopeerd heeft, alsmede iedere andere praktische inlichting met betrekking tot de beveiliging.

De Raad is van mening dat het identiteitsbewijs van zeevarenden ook voldoende moet zijn om in alle landen te voldoen aan de ISPS-code.

Hierbij is het niet zonder belang dat elk lid waarvoor het verdrag van toepassing is een vast centrum aanstelt om te antwoorden op de vragen afkomstig van de immigratiediensten of andere bevoegde overheden van alle leden van de Organisatie en in verband met de legalisatie en de geldigheid van het door zijn overheid uitgereikte identiteitsbewijs (artikel 4.4).

C. Conclusie

Voor zover rekening wordt gehouden met de hierboven vermelde elementen betreffende de effectieve implementatie van het verdrag, spreekt de Raad zich uit voor de ratificatie van het verdrag nr. 185.

Immers, het verdrag stelt een nieuw en beter evenwicht in het vooruitzicht tussen enerzijds de verbetering van de beveiliging van de bestaande identificatiedocumenten en anderzijds de vereenvoudiging van de voorwaarden waaronder de zeevarenden hun schip kunnen verlaten in een land waarvan zij de nationaliteit niet hebben, op voorwaarde dat het identiteitsbewijs voor zeevarenden geen vrijblijvend extra document wordt (cf. afschaffing US-visumplicht en geldig document om aan wal te gaan conform de ISPS-code).
